

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputatio || excellentium. D. doctoru[m] Iohannis Eccij &
|| Andre[a]e Carolostadij q[uae] cepta est Lipsi[a]e ||
XXVII. Iunij. An. M.D.XIX.**

**Eck, Johannes
Karlstadt, Andreas**

[Erfurt], 1519

VD16 E 320

Carolostadius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32477

In qua sed disceptamus que adducte.
¶ Primo Augustinus in 32. c. Enchiridii: in nullo nobis reluctat. Nam toties iam inculcauit? scilicet presertim quod dicitur totum opus bonum fieri a deo non per hoc negare libere arbitrii concursus. sed dei et gratie principalitatem asserere. quod ipsa verba Augustini adducta liquido comprobant. Inquit enim preparat adiuuanda et presertim parata adiuuat. Nam adiutorij nomine acuitate libere arbitrii exprimit ut tractatus in 4. super epistolam Johannis: eadem allegata declarat. Si dicitur inquit adiutor meus esto aliquid agis si nihil agis. quod ille adiuuat. Porro quod apostolus inducit deum operari in nobis velle et operari. si me non fallit memoria Apollonius habet. Qui operari in nobis velle et proficere per bona voluntate. Ut cumque sit assentior facillime deum operari in nobis velle. sed nobiscum ut Bernardus dicit.
¶ Quod secundo loco beatus inducit Augustinus: ex. 1. retracta: c. 23. quod bonum opus sit tantum munusculum datum a deo. Dico oportere precipere de qua subiecta materia loquantur auctores loquitur enim ibi Augustinus: de fide et charitate ad que ipsa voluntas indubio habet se tantum passivam. Aliud autem est loqui de bono opere. Nec subsequenter negamus. voluntatem non posse in bonum opus nisi vocetur. quod omnem actionem voluntatis bona deus sua motione fuerit. Nec hoc negamus quoniam deus presertim beat vult. sed si prebet utique voluntas haberet illas. Quare oramus deum. ut bona opera nostra aspiando fuerit et adiuuando persequatur.
¶ Ad Sigo: non dissimilis dicitur? qui tam sepe in libris Socraticis libertatem voluntatis tollit. Nihil enim agere possumus? quod deo placeat. Deo non adiuuante. qui cum gratiam gratis det. alioquin gratia non esset. iuxta Apollonius. opus bonum ab illa procedens optimo iure. donum dicitur dei. et meritum nostrum. iuxta illud Augustinus ad Sixtum presertim. cum deus coronat merita nostra. nihil aliud coronat quam munera sua.
¶ De Cyrillo et quod quot alijs qui adducti possunt nihil est quod allatum negemus. Non enim possunt homines facere que placeant deo. nisi induantur superiorum virtute. sicut dicit Iesus Apollonius admonere. ut sederent in civitate donec induerentur virtute ex alto. Virtus inquam habitus est et gratia. ubi voluntatis est recipere. facta vero virtute. eius quoque est operari. Et de istis virtutibus scriptura locuta est apud Ezechiel:

Caroloftadius.

¶ Si etiam ago deo doctorum qui hanc concedit quod bona opera sunt dona dei et quod deus sua dona coronat. Quod autem mihi repugnantiam obicit ad precedentia et sequentia remitto. et quero quam acuitate habeat ferula vel baculus quo pedagogus cedit adolescentulum data responsione. pergrederemur.

Eckius.

¶ Querit clarissimus d. d. quomodo habeat acuitate ferula vel baculus qua Pedagogus verberat discipulum. Video cum suo modo omnis causa scilicet possit dici et instrumentalis. necessarium est diversa esse genera instrumentorum. Nam aliquam causam instrumentalem naturam seu genuinam et virtute. aliquam communicatam uti patet. tenuissimus vero instrumenti modus est cum instrumentum solummodo agit ut dicitur rectum. sine hoc fiat per cuiusdam impetus impressionem aut solum virtute lattonis. Quo sic preloquio respondeo propositae questionis satis captiose baculum habere acuitate inquantum a manu ipsius magistri dirigit. Cuius improbatorem audire patet sum

Caroloftadius.

¶ Quicquid sit de distinctione Egregij. d. docto. hoc dicit Elafas. quod quoad modum instrumenta mota nihil possunt dicere suis motoribus. ita nec homo actus spiritus sancto potest sibi quicquam arrogare illius motionis vel actionis. modo Elafas c. 10. sic inquit. Nunquid gloriabitur securis contra eum qui secat in ea et exaltabitur ferra contra eum a quo trahitur? Et baculus contra eum a quo movetur. Ergo etiam libere arbitrii: quod comparatur illiusmodi instrumentis. non potest dicere.

Aristoteles
adest dixit
Carolos

bonū opus nō est totaliter a deo. qm̄ si hoc dicitur gloriatur cōtra dominum
Eckius.

¶ Clariss: d. d. cōtra rffionē p me datam opponit de dicto Esai. c. 10. **¶** Nūq̄
gloriabit securis aduersus em̄ qui secat. sic de serra tracta. sic de baculo pens
tente. Et quo loco accipiatur lib. arbi. non posse dicere qd̄ aliquid agat: qm̄
si voluntas negaret bonū opus esse totaliter a deo. iā gloriaret cōtra dominū
Sūdeo verba ista pp̄bere esse symbolica que iuxta traditionem beati Dionysij
de mystica theo. cap. 4. nō oimodā recipiūt similitudinē. sed in quadā pp̄rie
tate cōuenientia. Docet ergo nos Esaias nō debere nos gloriarī in bonis op
bus. quod nemo nisi insipientissimus negabit. Cum ap̄tus nos instruat. Qui
gloriatur in dño gloriatur. Quare in hunc finē idonea est triū symbolorū securis
ferre et baculi coaptatio. verū in rōe instrumenti. diuersa est baculi et liberi arbi
compatio. quū hoc sit instrumentū inanimatū. alterū vero animatū vel ip̄a anima.
Quā diuersitatē. si auderem adducere ex b. Tho: que: 4. de veritate.

Carolo stadius

¶ Quid sentendū sit de ista pp̄tate instrumentorū. remitto ad Hierony: et hoc
bono anio. sed opponēdo dico. qd̄ hoc agere qd̄ hz lib. arb. actū a ḡa. est. mus
nus dei. et op̄ dei. Quod Augus: apte dicit de spū et lra ca: 2. p̄reca Ezechiel
lis. 36. scribit. Ego facia vt in p̄ceptis meis ambuletis et iudicia mea custodiat
tis et opem. Et quo apte sequit qd̄ deus facit nos facere et facit nos opart.

¶ Deinde velle ab egre: d. d. scire quis ecclesiasticorū vsq̄ā scripserit. op̄ bonū
esse totū dei. et non totaliter. et nisi me fallat oblitio est vna chimera bisitrica.
quā dñs d. cōmunitat. vt sit incōclusibilis et imprerit?

Eckius.

¶ Primo de Augus: cap. 2. de spū et litera nihil est qd̄ dubitē neq̄ de Ezechiele
quin deus faciat nos facere qd̄quid fecerimus. Quāto magis facit nos facere
bona. quod dudum exposui deum plus agere cum causa secunda. q̄ agente se
sola. quod d. d. clariss: si nostra ex charitate legisset. intelligere potuit. cōclusio
29 defensionis. Scio em̄ orationes meas esse nullas nisi deus fecerit eas esse
aliquid Quod vero obicit. Clariss: doctor: de bisitrica Chimera vbi Ecclesi
astici doctores ita loquuti sunt. vt bonum opus sit totum a deo. non aut totū
liter. facit quod Arrius obiecit sancto Athanasio coram probo iudice querēs
a scō patre vbi in diuinis libris repiretur vocabulū Homousianos. Nam ob hoc
nouatum vocabulū heretici Christianos appellabāt Homousianos et Hune
ricus Mandalo:ū rex in Africa legē dedit om̄es Homousianos diuersis sup
plicijs debere occidi. vellē diceret mihi Clariss: d. d. cū nullus sit fidelis qui hoc
nesciat. vnum esse deum in essentia. et trinū in p̄sonis. vbi persone nomē in sa
ra repiretur scriptura. ita dicere possint de nomine theotokos diuisi Joannia
damaſcenti temporib⁹. Et in theologia eadem laboramus penuria. qm̄ plura
sunt negotia q̄ vocabula. Quare cum cōstat de re. frustra disputat de nomine
et disputatio de nominib⁹. pertinacibus est relinquēda. Ideo quum rem meā
et intentionē d. d. clare intellexerit. frustra conatur venari vocabula hoc voluit
dicere totum opus bonū esse a deo. sed quia non fit sine liberi arbi: concursu et
actiuitate. ne concursum illum negarem. dixi nō fieri totaliter a deo. quod est
compensio et absolute rem pronunciare. Quare dñs doctor: sententiam non
verba improbat.

d. d. Carolo:
gras egit d.
d. eckio qd̄
pcedit bonū
opus esse do
num dei. hoc
idē. d. d. eck
us sp̄ se sens
isse dixit

¶ Samulus vniuersitatis publice edixit. crastina luce seu
postridie hora septima antemeridiana inchoandā dis
putationē inter d. docto: Eckiū et Alartinū Lutthep 7c
Que disputatio post hanc sequit. volum⁹ em̄ has duas
eo: undem cōiungere non sine ratione.